

катушеше. Весели птички зачуруликаха на около... Чудно и прѣкрасно утро... Всичко бѣ весело и за-смѣно. Само зловѣщитѣ пламъци и извититѣ къмъ не-бето облаци димъ отъ горящитѣ на юго-истокъ села нарушаваха общата хармония... Тѣ напомнюваха, че не далеко отъ бивака върлува Сюлейманъ съ своята разбойническа армия, съ която неизбежно днесъ прѣдстоеше да се срѣцнатъ опълченцитѣ... че тамъ въздухътъ се оглушава отъ писъци на жени и дѣца, отъ охкания и прѣдсмъртни стенания на ранени... Но това напомнюване не намаляваше, а удесетворяваше ентузиазма у опълченцитѣ да се срѣцнатъ съ про-тивника* . . . ."

Отрядътъ на херцога Н. М. Лихтембергски въ очакване на настѣпающия неприятелъ, къмъ 10 часа заранѣта се разполага така: 1-ва дружина отъ опъл-чението заема една възвишеностъ — тъй наречената Чадъръ-могила на крайното лѣво крило на позицията; 3-та дружина се построява въ боевъ редъ отъ къмъ южната страна на Стара-Загора, а 2-ра дружина на дѣсно отъ 5-та, като обхваща града отъ къмъ западъ. Тригѣ пъкъ кавалерийски полка и двѣтѣ батареи се установяватъ по слѣдния начинъ: Киевския ху-сарски Казашки и Драгунски полкове — на лѣво отъ първата дружина, а Казашкия — между града и Ча-дъръ-могила; конната четирефунтова батарея на лѣ-вия флангъ на възвишеностъта, задъ първа дружина, а планинската — въ центра на позицията, задъ раз-положението на пета дружина. Всичкитѣ тия части, обаче — поради своята малобройностъ — се разпола-гатъ въ една линия и не оставятъ задъ себе си ни-какви общи резерви, така щото пробиването на тѣх-

* С. Кисовъ, Българското опълчение въ освободителната война.* Стр. 186—187.